

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yirmeyah

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 596 [1835 oder 1836]

גמ הימרי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9113

וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא אֲשֶׁר־שָׁלַחְנִי אֲרִיכֶם:
(כג) וְעַתָּה יָדַע תְּדַעוּ כִּי בַחֲרַב
בְּרָעַב וּבַדְּבַר תְּמוּתוֹ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר חִפְצִיתֶם לָבוֹא לְגוֹר שָׁם:

מג (ה) וַיְהִי כְכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר
אֶל־כָּל־הָעָם אֶת־כָּל־
דְּבָרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר שָׁלַח
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (ז) וַיֹּאמֶר
עֲזַרְיָה בֶן־הוֹשַׁעְיָה וַיּוֹחֲנָן בֶּן־
קֶרֶחַ וְכָל־הָאֲנָשִׁים הַזֹּדִים
אֹמְרִים אֶל־יִרְמְיָהוּ שֶׁקָּרָאתָ
מִדְּבַר לֹא שָׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לֵאמֹר לֹא־תָבֹאוּ מִצְרַיִם לְגוֹר
שָׁם: (ג) כִּי בְרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה מִסִּית
אֶתְךָ בְּגוֹ לְמַעַן תַּחַת אֶתְנוּ בְיַד־
הַכַּשְׂדִּים לְהַמִּית אֶתְנוּ וְלַהֲגִיזוֹת
אֶתְנוּ בְּבַל: (ד) וְלֹא־שָׁמַע יוֹחֲנָן
בֶּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים וְכָל־
הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לְשַׁבֵּת בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה: (ה) וַיִּקַּח יוֹחֲנָן בֶּן־קֶרֶחַ
וְכָל

תרגום אשכנזי קכא
אונד איהר וואללמעט ניכט
געהארבען דער שטיממע דעם
עוויגען אייערעם גאטטעם,
ניכט געהארבען דעם, וואס
ער דורך מיד בעפאהלען.
(כג) זא וויססעט נאך איינמאל,
דאס איהר דורך קריען, דורך
הונגער אונד דורך פעסט אומ-
קאממען ווערדעט אן דעם אר-
טע, דען איהר אייך געוועהלט
צו אייערעם אויפענטהאלטע.
מג (ה) נאכדעם ירמיהו דעם
זעמסטליכען פאלקע
דיא ווארטע דעם עוויגען איה-
רעם גאטטעם פארגעטראגען
האטטע, דיא אללע דער עווי-
גע איהר גאטט אין דער טהאט
דורך איהן איהנען זאגען ליעם,
(ג) ריעף עוריה דער זאהן
הושעיה'ס אונד יוחנן דער
זאהן קרח'ס, אונד אללע פער-
וועגענען מעננער אונטר איה-
נען ריעפען זאגלייך דעם
ירמיה צו: פאלשעם פערקינ-
דעסט דוא, דיך האט דער
עוויגע ניכט געזאנדט מיט ריע-
זעם אויפגראגע: געהעט ניכט
נאך מצרים, אום דאזעלכסט
צו וואהנען! (ג) זאנדערן ברוך
דער זאהן נריה'ס האט דיך
אויפגערייצט ווידער אונד, אום
אונד דען כשרים אין דיא הענ-
דע צו געבען, דאס זיא אונד
אומבריינגען, אדער אונד (ווע-
כיגטענס) נאך בבל אין
דיא געפאנגענשאפט פיהרען.

(ז) יוחנן ד'ר זאהן קרח'ס, דיא העערפיהרער אונד אללעם איבריגע פאלק גאב אלוף קיין
געהאר דער שטיממע דעם עוויגען, אים לאנדע יהודה צו בלייבען; (ה) פיעלמעהר נאכה:

ב א ו ר

מג (א) אח כל הדברים, הנפל נא לאזת ה' נב, ולהורות כי יכמי' לא גרע ולא הוסיף דכך
JEREMIA.
מז 16 על

וְכָל-שָׂרֵי הַחֵילִים אֶת כָּל-
 שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁבוּ מִכָּל-
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִדְחוּ-שָׁם לְגֹר
 בְּאֶרֶץ יְהוּדָה: (ו) אֶת-הַגְּבָרִים
 וְאֶת-הַנְּשִׁים וְאֶת-הַטָּף וְאֶת-
 בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל-הַנַּפְשׁ אֲשֶׁר
 הִנִּיחַ נְבוּזַרְאֲדָן רֹב־טַבָּחִים אֶת-
 גְּדַלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם בֶּן-שָׁפָן וְאֶת
 יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וְאֶת-בְּרוּךְ בֶּן-
 נְרִיָּהוּ: (ז) וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם
 כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וַיָּבֹאוּ
 עַד-תְּחַפְּנָחַם: (ח) וַיְהִי דְבַר-
 יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ בְּתַחֲפְנָחַם
 לֵאמֹר: (ט) קַח בְּיָדְךָ אֲבָנִים
 גְּדֹלוֹת וְטַמְנָתָם בַּמַּלְטָה בַּמַּלְכָן
 אֲשֶׁר בְּפֶתַח בַּיִת-פְּרָעָה
 בְּתַחֲפְנָחַם לְעֵינַי אֲנָשִׁים יְהוּדִים:
 (י) וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁלֵחַ
 וְדַקְּקֹתִי אֶת-נְבוּזַרְאֲדָן מֶלֶךְ-

מען יחנן אינד דא העערפיה:
 דער דען גאנצען רעסט פאן
 יהודה צוזאמען, זאונאהל
 דיאיעניגען, דיא פאנדען פעל-
 קערן אונטער וועלכע זיא
 פֿעריאנט וואורדען, צוריקגע-
 קאממען זינד, אום אין דעם
 לאנדע יהודה צו וואהנען,
 (ו) אלס אויך דיא מעננער,
 ווייבער אונד קינדער, דיא
 קעניגליכען פרינצעכסיגען
 אונד אללע איבריגען פערזא-
 נען, וועלכע נבזראדן דער
 אכערסטע דער לייבזאכע
 ביא גדליהו דעם זאהנע
 אחיקם'ס דעם זארהנעם שפן'ס,
 דעם פראפעטען ירמיהו אונד
 ברוך דעם זאהן נריה'ס גע-
 לאסטען האטטע, (ז) אונד
 זאגען, זאהנע אויף דיא שטימ-
 מע דעם עוויגען צו אטטען, נאך
 מצרים, אונד קאמען נאך
 תחפנחם. (ח) אין תחפנחם
 ערגינג דעם עוויגען בעפעהל
 אן ירמיה אלוא: (ט) זים איז
 גיגע גראסע שטיינע, אינד
 פערברוג זיא אין געגענווארט
 דער יהודים אין דעם
 לעהסאם ציעגעלאפען, דער
 ביים אינגאנגע דעם פאללא-
 סטעס פרעה'ס צו תחפנחם
 זך בעפינדעט, (י) אונד זאגע
 איהנען: זא שפריכט דער
 העיר דער העערשארען, דער גאטט ישראל'ס: אין זעלכסט האלע מיינען דיענער
 נבוכדנצר

בבל

העיר דער העערשארען, דער גאטט ישראל'ס: אין זעלכסט האלע מיינען דיענער נבוכדנצר

ר ש י

מג (ט) וטמנתם במלט. מ"סו יסוד נופל סי' ברכה כמו מקיס מעמד מעש' ויסודו לט כמו וילט פניו (מלכיס ס' י"ט) לאט אותה בתוך העיט במלכין: במלט אנוולופ"טו בלע"ז

ב א ו ר

על דבריו ס' בלאז אמר לעיל מ"ב ד', ובאזר חרגאזי. (ט) במלט במלכין, מלט הוא

בְּבֶל עַבְדֵי וְשִׁמְתֵי כְסָאוֹ מִמַּעַל
 לְאַבְנֵים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר טָמַנְתִּי
 וְנָטַתָּ אֶת־שִׁפְרוֹרוֹ עֲלֵיהֶם׃
 (יא) וּבָאָה וְהִכָּה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר לַמּוֹת לַמּוֹת וְאֲשֶׁר לְשִׁבֵי
 לְשִׁבֵי וְאֲשֶׁר לְחָרֵב לְחָרֵב׃
 (יב) וְהִצִּיתִי אֵשׁ בְּבֵיתִי אֱלֹהֵי
 מִצְרַיִם וְשָׂרְפָם וְשָׂבָם וְעָטָה אֶת־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר־יַעֲטֶה הָרֶעֱהָ
 אֶת־בְּגָדוֹ וַיֵּצֵא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם׃
 (יג) וְשָׁבַר אֶת־מִצְבּוֹת בֵּית שֶׁמֶשׁ
 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת־בֵּיתִי
 אֱלֹהֵי־מִצְרַיִם יִשְׂרָף בְּאֵשׁ׃

ששרירו קרי. ובא קרי

הדבר

הרגום אשכנזי קכב

נביכדרצר דעו קעניג פאן בבל
 היעהער, אונד זעטע זיינען
 טהראן אויף דיעזע שטיינע,
 דיא איך היער פערברענגען
 ליעם, אונד ער ווירד זיינען
 באלדאכין דאריבער אויס-
 שפאנגען; (יא) ער קעמט,
 אונד ברינגט פערדערבען דעם
 גאנצען לאנדע מצרים, דיע-
 זען דורך פעסט, יענען דורך
 געפאנגענשאפט אונד איינען
 אנדערן דורך דאן שווערט.
 (יב) אויף מיינגעהיים שטעקט
 ער דיא טעמפעל דער מצרי-
 שען געטטער אין בראנד; אויך
 זיא זעלבסט פערברענגעט
 אדער פלינדערט ער, ווירפט
 דאן גאנצע לאנד אויס זיך ויא
 דער הירטע זיין קלייד אויס-
 ווירפט, אונד ציעהעט איג-
 פערזעהרט ווערער פאן דאג-
 בען; (יג) (אונד חיק לוגע) זע-
 טרימטערט ער דיא שטאנדווילען צו בית שמש אים לאנדע מצרים, אונד פערברענגעט
 אויך, דאן אללע טעמפעל דער מצרישען געטטער.

פאל-

ר ש י

בלע"ז: (י) שפיררו. אהלו ודוגמתו ברוחו שמים שפרה (איוב ב'): (יב) ועטה את ארץ מצרים.
 ינרוך כל שללה וילא כאשר ינרוך ויגלוס הרועה את בנדרו וישליכו מעל כחפיו כשהוא מוליך לאנו
 לפניו: (יג) את מצבות בית שמש - מזבחות שעשו עם אותם שנחגיגו בימי חזקיהו שבויי סנחריב
 שהלך מכוש וממצרים לפני ירושלים ביום מפלתו כמו שאמר (ישעיה ט') ביום ההוא יהיו חמש
 ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען וגשנעית לה' נבואות עיר ההרס יאמר לאחת. ומירגם
 יונתן עיר קריחה בית שמש דעתידא למיחרג יתאמר דהיא חדא מנהון:

לא

ב א ו ר

הוא החומר שעושים ממנו הלבנים ומלכין מקום שריפת הלבנים (רד"ק). (י) אח שפרורי,
 כתיב בוי"ו וקרי ביר"ד והענין אחד, ואותיות אהו"י מתחלפות, ופירושו' אהלו והאהל הנאה
 נקרא שפירי ליופיו מן אמרי שפר ושפירי בשקל סגרי (רד"ק), וכן נקרא עתה הכסוי על
 הבא העשוי מתכלת וארגמן מעשה רוקם הנא מעיר באומך הנקראת אז בבל במלכותין,
 ולפי' תרגמתי. (יא) והכה את ארץ מצרים, ובנחשו יביא מכות רבות למצרים יבא דבר ומרב
 וסני עליהם כי הדבר ילך לרוב אחר המלזמה. (יב) והצחי, על מלותי יפת הוא בתי אלהי
 מכרים. ושרשם, האלהים עלמס ישרף אשר מן העץ, ואשר מן המחכת יקח לו לבו. (יג) ושבר,
 ונילחתו ישבר גם מצבת בית שמש, והיא עיר ישנה גדולה ומפוארה, הנקראת בלשונם און,
 ובלשון יון הענין שפירי כי כל יושניה עיבדים לשמש.